

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. dubna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Governace a soudců Mgr. Pavla Hajdú a ing. Stanislava Calábka v hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX** 1976, trvale bytem **XXX**,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době **XXX** v **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX** poškozenou nezletilou **XXX**, narozenou **XXX** 2010, **XXX**,

a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě,

v přesně nezjištěné době **XXX** v **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX** nezletilou **XXX**, narozenou **XXX** 2010, **XXX**,

a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě,

tedy

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roky nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se nezletilé poškozené **XXX**, nar. **XXX** 2010 a **XXX**, nar. **XXX** 2010, obě bytem **XXX**, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v přesně nezjištěné době **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX**, a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy mu byla **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě, dále v přesně nezjištěné době **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX**, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy mu **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě.

2. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu popřel, přičemž výpovědi nezletilých vnímal jako výpovědi ovlivněné emočním vztahem ze strany obou poškozených k němu, **XXX**, dále tím, že popisovaného jednání se vůči nim nedopustil on, ale **XXX**. V podrobnostech obžalovaný vypověděl, že s **XXX**, on **XXX**. V roce **XXX**. Obžalovaný dále uvedl, že **XXX**. Ve své výpovědi u hlavního líčení se obžalovaný (nově) převážně věnoval popisu jednání, kterého se měl dopouštět vůči nezletilým, stejně jako vůči jiným dětem, **XXX**.

3. Obžalovaný, který svoji vinu popírá, je z jednání usvědčován, podle názoru soudu, zejména výpovědí nezletilých poškozených, které jsou podporovány znaleckým posudkem z oboru psychologie a také výpovědí svědkyně, **XXX** a **XXX**.

4. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že **XXX**.

5. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že v roce **XXX**.

6. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že **XXX**.

7. Svědkyně **XXX** vypověděla, že v roce **XXX**, s obžalovaným se **XXX**, **XXX** se s ním kamarádila a ona také, trávili spolu nějaký čas **XXX**, v roce **XXX** docházelo k tomu, že **XXX**. O **XXX** a obžalovaný jí nabídl, že by i **XXX**, za což byla ráda, protože **XXX**. Svědkyně dále uvedla, že do domácnosti k ní obžalovaný nedojížděl, neměli spolu žádný vztah, **XXX**. Svědkyně také uvedla, že **XXX** zná o něco déle než obžalovaného, přičemž on s **XXX**, na chvíli je třeba pohlídal, ale to bylo jednou nebo dvakrát za 6 let. O situaci s obžalovaným a **XXX** se dozvěděla **XXX**. **XXX**. **XXX**.

8. Svědkyně **XXX** dále vypověděla, že **XXX** i bez ní, to bylo v době, kdy byla na **XXX** a pak to bylo, když si třeba potřebovala někam odjet, tak požádala **XXX**, obžalovaného nebo **XXX**, aby **XXX** pohlídali, přičemž v týdnu, kdy **XXX**, tam **XXX** mohly být 4x – 5x v **XXX**. V důsledku **XXX**. Pokud jde o možnost, že by se popsaného jednání na **XXX** mohl dopustit někdo jiný, tak **XXX** byly na doplňujícím výslechu kvůli panu **XXX** a obě to vyvrátily, také se s nimi o tom doma bavila, zda se ve vztahu k nim pan **XXX** také něčeho dopustil a říkaly, že ne, popřely to. Posuzovaného jednání se na nich měl obžalovaný dopouštět i v době, kdy u toho byly obě, protože říkaly, že pan **XXX** jim i říkal, že **XXX**. **XXX** jí říkala to, co říkala pak **XXX** tvrdily, že jí řekly všechno. V roce **XXX**. **XXX**.

9. Svědkyně **XXX** vypověděla, že s obžalovaným **XXX**, bydlí u něj od **XXX**, **XXX** na **XXX** s ním jezdila, s paní **XXX** a **XXX** se seznámila v **XXX**, je to **XXX**, od roku **XXX** neměly paní **XXX** ani její **XXX**. Je přesvědčena, že se její přítel, obžalovaný, žalovaného jednání nedopustil, protože mu věří, **XXX**. Usnesení o zahájení trestního stíhání viděla, obžalovaný jí říkal, že se mu jednou na tom **XXX** chlubil pan **XXX**, co vlastně dělal, když s **XXX**. **XXX**. Svědkyně se dále ve své výpovědi věnovala osobě **XXX**.

10. Svědkyně **XXX** vypověděla, že obžalovaného zná, **XXX**, **XXX** zná také, **XXX**, párkrát tam byl p. **XXX** s **XXX** sám, říkal, že **XXX**. Čas od času si **XXX**, oba byli pryč tak půl hodiny. **XXX**, **XXX** je veliké. **XXX** se **XXX**, mohlo se to takhle zvrtnout. Jednou, když **XXX**. Jednou se stalo, že p. **XXX** seděla **XXX**.

11. Svědkyně **XXX** vypověděla, že obžalovaného zná od r. **XXX**, jsou v přátelském kontaktu, jezdili spolu, i **XXX**, s obžalovaným lyžovat, svědkyně jezdila **XXX**, **XXX**. Mluvila s **XXX** ohledně **XXX**, nikdy se nic nestalo, **XXX**, je otevřená, určitě by řekla, pokud by k něčemu došlo tak, jako to udělala **XXX**. **XXX** tam pořád pobíhaly, v prostoru občerstvení, příběhly, odběhly, nevšimla si, že by měly k někomu bližší vztah. Svědkyně dále doplnila, že její **XXX** se vyjadřovala, že je z p. **XXX** **XXX**, byl **XXX**, když šla **XXX** kolem, tak jí třeba **XXX**. Její **XXX** byla s p. **XXX** sama několikrát **XXX**, nikdy si nestěžovala, že by se mezi ní a p. **XXX**.

12. K věci podal vysvětlení **XXX** a záznam o podaném vysvětlení byl podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten. **XXX** uvedl, že obžalovaného zná asi tři roky, **XXX**, nyní se **XXX**, **XXX** mu asi v **XXX** řekl, že mu volala policie, a že má nějaký problém se **XXX**, říkal, že měl mít **XXX**. **XXX** dále uvedl, že jezdil na **XXX**. **XXX** mluvil o sexu a sháněl nějaké inzeráty na sex, přičemž o tom, že by měl mít něco po sexuální stránce s **XXX**, mu nikdy nevyprávěl a dále uvedl, že mu **XXX** říkal, že za ním byl, anebo mu volal obžalovaný, že **XXX** měl zneužívat on, a že to hodil na obžalovaného.

13. **XXX**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedl, že obžalovaný **XXX**, neví, že by tam (**XXX**) byl **XXX**. **XXX**, jejíž záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedla, že viděla **XXX** s **XXX**, obžalovaného má ráda a nikdy jí neublížil. **XXX**, **XXX**, jejíž záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedla, že poprvé si **XXX** vyzvedla **XXX**, celkem si je takhle vyzvedli asi osmkrát, **XXX**. **XXX**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedl, že obžalovaného

viděl dvakrát nebo třikrát u nich doma, snaží se zaujmout. **XXX**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl také podle § 211 odst. 6 tr. řádu při hlavním líčení čten, neuvedl k věci nic podstatného, **XXX**, ale od **XXX**.

14. Znaleckým posudkem z oboru psychiatrie znalce **MUDr. Jana Kolomazníka**, který byl v hlavním líčení podle § 211 odst. 5 tr. řádu čten, plyne, že obžalovaný **XXX**.

15. Znaleckým posudkem z oboru školství a kultura – odvětví psychologie a následným výsledkem znalkyně **Mgr. Lenky Čermákové** bylo prokázáno, že u poškozené **XXX**.

16. Soud provedl také důkaz připojeným spisem PČR ÚO **XXX**, č. j. **XXX**, kde je prověřována případná trestná činnost **XXX**, a to za účelem ověření výpovědi v něm slyšených svědkyň **XXX**, přičemž i z těchto výpovědí vyplynulo, že **XXX** jakékoli protiprávní jednání vůči nim ze strany **XXX** popřela a opětovně potvrdila, že závadového jednání se vůči nim dopouštěl pouze obžalovaný **XXX**, když současně vyloučila možný omyl či záměnu v osobě pachatele. Okolnosti trestné činnosti jsou dokumentovány fotodokumentací a situačním náhledem, **XXX**. Ze zprávy orgánu péče o dítě ze dne **XXX** (č. l. 279) vyplývá, že nezletilé docházely do Centra pro dítě a rodinu v důsledku prožitých událostí a spolupracovaly s psychologem.

17. Soud neprovedl doplnění dokazování výsledkem **XXX**, nar. **XXX**, neboť ta byla slyšena v jiném trestním řízení, dosud bez zahájeného trestního stíhání konkrétní osoby, jedná se o **XXX**a její výsledek by se nemohl týkat posuzovaného jednání, protože k nyní posuzovanému jednání mělo docházet vůči **XXX** bez přítomnosti dalších svědků. Stejně tak soud neprovedl důkaz **CD** předloženým obžalovaným, kde se měly nacházet, podle jeho výpovědi, závadové fotografie a mělo se jednat o fotografie pořízené **XXX**, které jsou také obsahem připojeného spisu, protože v tomto trestním řízení není projednáváno případné závadové jednání **XXX**, ale pouze a právě obžalovaného.

18. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkových podstat zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku a v jednočinném souběhu přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, protože poškozené, o kterých bezpečně věděl, že jsou mladší 15 let, a v době, kdy byly svěřeny jeho doзору, neboť měl povinnost na ně dohlížet, když **XXX** svěřovala opakovaně **XXX** k **XXX** a obžalovaný po uvedené dobu vykonával nad nimi dohled a poškozené na něho byly zvyklé, braly ho jako „**XXX**“, neboť **XXX**, **XXX**. Zneužití závislosti vyplývá z věku poškozených a situace, za které k jednání došlo (**XXX**). Uvedené jednání, popsané ve výroku rozsudku, je třeba považovat za jiný způsob pohlavního zneužití (**XXX**), neboť se jednalo o intenzivní zásah do pohlavní sféry poškozených a toto jednání, s ohledem na to, že se jednalo o opakované jednání, bylo způsobilé negativně ovlivnit citový, rozumový a mravní vývoj obou poškozených. Obhajobu obžalovaného soud považoval za nevěrohodnou, přičemž obžalovaný se snažil (stručně řečeno) odpovědnost za závadové jednání, ke kterému mělo dojít vůči **XXX**, svěst na **XXX** a postup nezletilých vysvětloval tím, že **XXX**.

19. Pokud jde o stěžejní důkazy, které obhajobu obžalovaného přímo vyvracejí, tedy výpovědi obou nezletilých, pak o jejich věrohodnosti soud nemá žádné pochybnosti. Jedná se totiž o děti, které v době, kdy se obžalovaný vůči nim závadového jednání dopouštěl, byly ve věku 9-10 let, což je věk, kdy je dítě schopné poměrně spolehlivě vnímat prožité situace, zapamatovat si je a také je správně (rozuměj pravdivě) reprodukovat. Jinak řečeno, nejedná se o věk např. 4-6 let, kde by mohla vzniknout pochybnost o vědomé či nevědomé fabulaci, úniku od reality, atd. Obžalovaný, který je **XXX**, **XXX**. Tzv. preubertální věk, tedy přesně věk, ve kterém byla děvčata v době, kdy se měl vůči nim obžalovaný závadového jednání dopouštět, je specifický (mimo jiné) tím, že dívky začínají dospívat, dochází ke změnám jejich postavy, objevují se u nich tzv. sekundární pohlavní znaky, tedy znaky sexuálního dospívání a současně jsou ještě mentálně nezralé a nezkušené v tom, aby dokázaly ihned

závadové jednání pachatele odmítnout, případně mu zamezit či o tomto prožitku okamžitě referovat blízké nebo jiné osobě. Nejedná se tak o věkovou kategorii, která by byla objektem zájmu osoby primárně deviantní, ale již o věkovou kategorii, která se může stát alternativně zájmovým objektem standardně sexuálně orientovaného muže. Akcentovat lze i vliv alkoholu, jakožto obecně známého prostředku odbrzdění morálních zábran, případně situační hledisko – XXX. Ostatně k důvodům, proč děti tohoto věku, případně přímo poškozené, svěřily své zážitky s obžalovaným s časovým odstupem, případně u nich došlo k určité blokaci, vysvětlila znalkyně Mgr. Lenka Čermáková a jedná se (z psychologického hlediska) o notoriету. Právě proto je tato věková hranice často cílem trestné činnosti se sexuálním podtextem a právě proto obvykle trvá řadu měsíců, případně i let, než se oběť o svých prožitcích někomu svěří. Obzvláště problematické je odhalování této trestné činnosti v rodinách, případně páchaných obecně osobami k dětem – k obětem – blízkým, neboť pozitivní emoční vazba a sociální blízkost pachatele vytváří při úvaze o zveřejnění závadového jednání pachatele u dítěte zmíněnou blokaci ve smyslu obavy z následků, kterými je ztráta blízké či milované osoby (např. rodiče, partnera matky, atd.), čehož pachatelé využívají. Vždyť právě proto je množství obdobných případů, tedy pohlavního zneužívání dětí, páchano právě osobami z jejich blízkého okolí tak, jako tomuto bylo v nyní posuzované věci.

20. K výhradám obžalovaného prezentovaných prostřednictvím jeho obhájkyně stran odbornosti a specializace znalkyně Mgr. Lenky Čermákové lze uvést, že je pravdou, že uvedená znalkyně nemá odbornost specializace v oboru zdravotnictví – klinická psychologie, ale v oboru školství a kultura – psychologie. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o natolik blízké obory a zejména vzhledem ke skutečnosti, že znalkyně Mgr. Lenka Čermáková je pravidelně již 20 let přibírána v trestním řízení jako znalkyně z oboru psychologie, zejména v případech, jako je nyní projednávaná věc, tedy při prověřování násilné trestné činnosti páchané zejména na dětech, a to jak orgány činnými pod vykonávaným dozorem Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, tak pod dozorem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, když trestní věci jsou pravidelně přezkoumávány jak Krajským soudem v Hradci Králové, případně i jeho pobočky v Pardubicích, ale i Vrchním soudem v Praze, pak soud dospěl k závěru, že odbornost znalkyně ke zpracování znaleckých posudků stran věrohodnosti výpovědí obětí, dětí, zjevně není nijak zásadně zpochybňována.

21. Lze tak shrnout, že soud neměl pochybnosti o věrohodnosti výpovědí nezletilé XXX, které přesně a podrobně popsaly jednání, kterého se vůči nim obžalovaný dopouštěl, přičemž tyto výpovědi jsou podpořeny výpovědí XXX, které se XXX svěřily nejdříve, a dále výpovědí XXX, svědkyně XXX. Motivace obou nezletilých poškozených ke smyšlené výpovědi tak, jak prezentoval obžalovaný, nebyla shledána u poškozených ani znalkyní Mgr. Lenkou Čermákovou, ani soudem. Skutečnost, že by obě nezletilé vypovídaly takto podrobně a konkrétně o jednání a zážitcích, které prožily s obžalovaným, není, podle názoru soudu, vysvětlitelná žádnou mstou či žárlivostí. Je třeba zdůraznit, že obě nezletilé vypovídaly shodně jak v tomto řízení, tak v prověřovaném případě k osobě XXX, a také u znalkyně, přičemž vzhledem k jejich rozumovému a sociálnímu vývoji, který je přiměřený jejich věku, včetně inteligence, jak vysvětlila znalkyně, lze spolehlivě vyloučit případnou záměnu v osobě pachatele tak, jak tvrdí obžalovaný, který je v této verzi podporován výpovědí svědkyně XXX, XXX. Zbývá zhodnotit výpovědi ostatních slyšených svědků, z nichž ovšem nikdo nebyl a nemohl být, ve smyslu výpovědí poškozených, žádnému jednání, ze kterého byl v této věci obžalovaný obžalován, přítomen. Jednalo se tak o výpovědi osob, které popisovaly okolnosti, za kterých se v létě komunita setkávala XXX, případně osob, které měly přátelský vztah k obžalovanému (XXX). Pouze z výpovědi XXX vyplývá, že se obžalovaný choval nevhodným způsobem (XXX) vůči XXX ve stavu podnapilosti i v její přítomnosti. Z výpovědi XXX pak plyne, že se žádného závadového jednání vůči nezletilým nedopustil a pouze sdělil poznatky k obžalovanému tak, jak mu je měl předtím sám obžalovaný sdělit. XXX obžalovaného ani neusvědčuje.

22. Společenská škodlivost činu byla v zákonem předpokládané míře naplněna, jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku u obou trestných činů.

23. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu a k osobě pachatele. Obžalovaný se dopustil závažné násilné trestné činnosti vůči dětem, přičemž závažnost této trestné činnosti je dána již trestní sazbou ve výši 2 - 10 let. Způsob jeho jednání vykázal vyšší míru nebezpečnosti, zejména proto, že poškozenou osobou jsou dvě děti a období páčání trestné činnosti bylo delší, jednalo se o XXX, v průběhu kterých k útokům docházelo. Obžalovanému také přitěžuje spáchání více trestných činů. Polehčující okolností na straně obžalovaného je tak pouze předpoklad dosavadního vedení řádného života.

24. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že jiný druh trestu, než trest nepodmíněný, v úvahu nepřichází a nenaplnil by hledisko individuální ani generální prevence. Násilí vůči dětem je vysoce společensky škodlivé, nehledě k tomu, že jednání obžalovaného, jak vyplývá z výpovědi jejich XXX a závěrů znalkyně z oboru psychologie, zjevně zanechalo do současné doby na obou nezletilých XXX. Jedná se přitom o XXX. Po zhodnocení uvedených skutečností, podle názoru soudu, není možné uložit trest výchovný, nespojený s odnětím svobody, proto přicházel v úvahu pouze trest nepodmíněný. Trest byl ukládán podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako trest úhrnný mírně nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby, tedy v trvání tří let, protože obžalovaný je tímto trestem trestán poprvé a nejedná se u něho (ve smyslu předchozího odsouzení) o recidivní jednání. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Pouze nepodmíněný trest je způsobilý, podle názoru soudu, obžalovaného od obdobného jednání do budoucna vůči jakémukoli dítěti odradit.

25. Obě nezletilé se připojily v trestním řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, ovšem rozsah dokazování v této oblasti, který by byl nezbytný pro rozhodnutí, podle názoru soudu zjevně překračuje rozsah trestního řízení, a proto byly obě nezletilé s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázány podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních. *Zbývá dodat, že ve výroku rozsudku soud chybně rozhodoval o nároku na náhradu škody na místo správného označení vzneseného nároku na náhradu nemajetkové újmy.*

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 28. dubna 2022

Mgr. Karel Governac, v.r.
předseda senátu